

Tízezer hívő részvételével tartották meg Havas Boldogasszony ünnepének körmenetét

A felszabadult Délvidék zarándokcsapatai az alsóvárosi tucson

(A Délmagyarország munkatársától.) Hagyományos egyházi pompával tartották meg kedden Alsóvároson Havas Boldogasszony ünnepét. A hétfő éjszakai zivatar sárossá áztatta a Mátyás-teret, az eső, a sár azonban nem tudta meggátolni Szeged, a Délvidék és a környékbeli falvak tízezernyi katolikus hívőjét, hogy kedden már a kora reggeli órákban ne zarándokoljon az alsóvárosi templomhoz. A zarándokok érkezése a hagyományos Havi Boldogasszony bucsura már hétfőn reggel megkezdődött, de még kedden is érkeztek Délvidékről és a szomszédos falvakból zarándokcsoportok a bucsura. Amint a Délmagyarország már megírta, huszonkét esztendő után először zarándokolt el az alsóvárosi templomhoz a Délvidék katolikus népe, papjaik vezetésével, templomi zászlók alatt. Szabadkáról, Horgosról, Zentáról, Palicsról és a többi közeli, távoli faluból érkeztek zarándokok, akiket az alsóvárosi ferences atyák ünnepélyesen fogadtak.

Havas Boldogasszony ünnepe — amint már írtuk — hétfőn este P. Réz Marián salgótarjáni ferences házfőnök szentbeszédével kezdődött, utána a hívők gyertyakörmenetben vettek részt.

Kedden hajnali 3 órától minden fél órában szentmise, állandó gyóntatás és áldoztatás volt a templomban. A hagyományos bucsuünnep középpontjában a 9 órai körmenet, illetve az utána következő ünnepi szentmise volt.

Fél 9-kor megkezdődött a körmenet. A balcsin alatt Baross György a. apát haladt, az Oltáriszentséggel, utána a zarándokok tízezernyi tömege. A körmenetben résztvett dr. Takats Sándor főispán, dr. Pálffy József polgármester is. A körmenet színes tömegében haladt a délvidéki zarándokok többezernyi csoportja, amely 7 templomi zászlóval vett részt a körmenetben.

A körmenet után Raskó Sándor püspöki helynök ünnepi szentmisét mondott, amely alatt két szentbeszéd volt. A templomban P. Jeney Jenő csongrádi ferences házfőnök prédikált, míg a templomtéren P. Réz Marián salgótarjáni ferencendi házfőnök mondott szentbeszédet a zarándokok hatalmas tömegéhez.

P. Jeney Jenő megkapó képet festett a Boldogságos Szűzről, majd bemutatta, mint az emberiség eszményképét, pártfogóját és vigasztalóját.

P. Réz Marián szentbeszéde elején ugyan csak a Boldogságos Szűzről szólt, majd hálát adott a jó Istennek, hogy huszonkét esztendő rabság után felszabadult határokon át jöhettek el Havas Boldogasszony búcsujára a délvidéki katolikus hívők.

— Néhány esztendővel ezelőtt az északi és a keleti országrészek visszatérése után a Délvidék visszatéréseért imádkoztunk — mondotta —, imádságunk, könnyes kérésünk teljessébe ment, huszonkét esztendő után ismét magunkhoz ölelhetjük a szabadkai, zentai, horgosi és a többi délvidéki városok és falvak népét.

A körmenet és ezt követő szentmise, illetve szentbeszéd után az ünnepség délelőtti programja véget ért. Délután 3 órakor ünnepélyes vespere volt, majd este 7 órakor Kiss István püspöki tanácsos szentbeszédet mondott, amelyet litánia követett. A Mátyás-templom a bucsura való tekintettel a késő esti órákig nyitva volt.

Havas Boldogasszony búcsúja azonban nem csak a templom körüli zajlott le. Az Alsóvárosra igyekvők nagyrésze kikötött valamelyik kapu alatt, amely ezalkalomra átváltozott barátságos vendéglővé. A laikusok hákat a Szentháromság-utca sarkán állították fel s mind a

Jobb ma 2 órát nevetni,
mint egy hónapig busulni!
Mondta a közönségünk
és továbbra itt tartotta
a kitűnő új magyar vígjátékot!
Tehát folytatjuk
és mindvégig kacagunk!

KORZÓBAN

Ma 5, 7 és 9 órakor

Édes ellenfél

SZELECZKY ZITA, LATABAR,
KISS MANYI, HAJMASSY, SOMLAY
PETHES, KÖVÁRY, MÁLY GERŐ.

két napon igen nagy látogatottságnak örvendeztek. A fiatalok a Bécsi-körút „bolonkoctjai” körül tolongtak, sokan keresték fel a jósnőt is s a többi mutatványos sátor művészeit. A hangulat a késő éjszakai órákig vidám és emelkedett volt.

BABITS MIHÁLY HALÁLA

a magyar irodalom
és az európai kultúra gyásza

Emlékezés a nagy költő szegedi tanárságának idejére

Kedre virradó éjszaka a Siesta-szanaszatóriumban 58 éves korában meghalt Babits Mihály. Még májusban visszavonult esztendő villájába súlyos betegsége miatt. Az utóbbi időben már beszélni sem tudott, jegyzetfüzet segítségével érintkezett állandóan mellette tartózkodó feleségével és kisleányával. Vasárnap szállították súlyos állapotban a Siesta-szanaszatóriumba, ahol már a gondos orvosi kezelés sem tudta megmenteni az életnek.

A háttér a szegedi Tiszapart. Távolban látszanak a partmenti gyárak körvonalai, a méltóságos nyugalomban pihenő uszályhajók és a vízbe hajló sűrű fűzfák. Az előtérben három ember áll. Nem szorosan egymás mellett, hogy teret engedjenek a tiszaparti kép romantikájának is és ne zárják el a kilátást sem az elől, ami mögöttük, sem az elől, ami előttük van. A nap fénye átsűrűn a három férfi között, meleg világosságot öntve az előttük levő szürke kövekre. Mintha egy földnyi árnyéka se lenne ennek a három embernek.

Egy régi fénykép ez s a képen álló három férfi: Babits Mihály, Kosztolányi Dezső és Juhász Gyula. Kosztolányi gyermekes, kócos fejével nevet bele a lencsébe. Juhász Gyula elgondolkodva néz beárnyékolt szemének bus sötétjével a város felé. Babits Mihály pedig könnyvvel a kezében, kicsit meghajolva, kicsit elfordulva, mint ha éppen a búcsúzás pillanatában érte volna utól a gép lencséje, áll két költőtársa mellett.

Hosszu szegedi séták, véget nem érő beszélgetések emlékét őrzi ez a szegedi kép. Az újszegedi platánok, az öreg Stefánia váromladéka s a kanyargó Tiszapart csillagos csöndje hallotta néha ennek a három embernek lépteit és halk beszélgetését. Hallotta megszületni a rímeket a költők lelke mélyén; tanúja volt annak, amikor végtelen bánatok és megcsillanó örömségek sirtak-nevetek a hajnalba nyúló éjszakákon. A mindennapok szürkésége szívárványszínekké magasztosult, a gondok halkabbra fogták lépteiket mindig, ha ez a három ember végigsétált a szegedi Tiszaparton s a folyó mellett mesélgető szélről, a víz fölött kibújó felhőktől és a vízbe merülő csillagoktól leste el a lélek az élet a múlt és a jövő titkait.

Babits Mihály itt volt Szegeden tanár. Szobájában a könyvek légiója állt a polcokon; azok a

szépségek, amelyekért érdemes, amelyekért kell élni. A kezdő tanárévek minden küszködésében, az írói pálya elejének minden furcsa megismerésében idejött a könyvei közé, hogy „vigaszt keresen a menekülések órájában”. Láttá és együtt szenvedte Juhász Gyulával a költői sors minden tragédiáját, a szegedi sors minden bánatát. És ezekben a szenvedő és mégis örökszerű időkben születtek meg a lelkében azok a melódiák, amelyeknek csengései a magyar irodalom legszebb, klasszikus veretű rímei lettek.

A tiszaparti fényképen egy Ady-kötetet tart kezében Babits Mihály. Nem hagyhatta le a képről azt a költőt, akivel együtt indultak el mindahányan a magyar pusztaságokon, hogy vateszei és szépítői legyenek a végtelen szomorúságú magyar mindennapoknak. Ők négyen — mintha Dumas-regényből léptek volna ki, hogy átéljék a mesés kalandokat — ott állnak a szegedi Tiszaparton, hogy emlékeztetői legyenek a pillanatok, az idők ijesztő mulásának. Fiatal az arcuk ezen a képen, még a szakállas Juhász Gyula arcvonásain is vidám játékot játszik a komorrá tett tavasz. S ma mindannyian immár emlékké váltak. A halál elvitte őket a messze tájak felé, ahol nincsenek korlátok az örök sétatereken, ahol csodás szelidséggel ömlik végig rajtuk a fény s ahol halk beszélgetéseiket égi hozsannák kísérik. Maguk mögött hagyták a földi bánatokat, a szenvedés szomorúságát, a jót, a rosszat, az életet, az embereket. S mi, akik itt maradtunk a folyók partjain, a ligetek fái alatt s az omladozó várak tövében: megkérdezzük: mit adtunk cserébe azokért a szépségekért, amelyekkel ők halmoztak el, amelyekért érdemes és kell élni. Mit adtunk azon a néhány revolvergolyón és méregtablettán kívül, ami Juhász életét kioltotta, mit adtunk a szegénységnek kívül, ami Kosztolányi mindennapi gondjait jelentette, mit adtunk azon a megbokrosodott, gerinctelen, változékony világon kívül, amelynek megszületése nagy-nagy fájdalmak csiráját ültette az immáron halott Babits lelkébe.

Csak a kor lesz szép a lakása, ha butorát nálunk vásárolja!

ASZTALOS-
MESTEREK

Bútor csarnoka
Szendrői Géza és Társai,
Szeged, Dugonics-tér 11.
Telefonszám: 11-28.

Belvárosi Mozi

SZERDARA

meg kellett hosszabbtanunk
a nagy érdeklődés miatt!

A KOLOSTOR LILIOMA

Művészi, magasztos filmremek.

Főszereplők:

MAD. OZERAY, LOUIS JOUVET
és FRANÇOISE ROSAY

Hirado

AZ OROSZ FRONT ESEMÉNYEIVEL

Azonkívül

STAN ES PAN URAK

a remek komédiás pár kitűnő burleszkje,
5, 7, 9

Legközelebb
felújítjuk a szezon egyik legértékesebb filmjét:

A MANDERLEY HAZ ASSZONYA